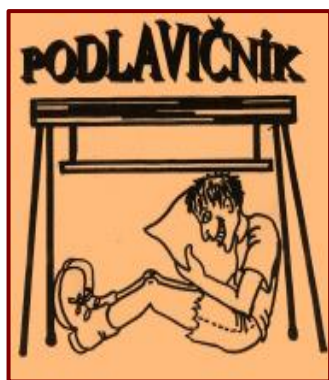

1 září 2022

Setkání kmotrů v plzeňské Zoologické zahradě

Byl pěkný slunečný den a my jsme jeli na setkání kmotrů do plzeňské Zoo. Odjížděli jsme hned po škole ve 14:50 hod. autobusem, neboť České dráhy mají výluky, tak se nám výlet trochu zkomplikoval. Jeli jsme do Plzně na Zastávku a odsud tramvají do Zoo. Šli jsme do amfiteátru Zoo, kde, když začal program, zástupci Zoo udělovali ceny, říkali novinky z let 2020 až 2022, např.: přibýlo o polovinu více kmotrů, obnovily se nové pavilony pro lvy a plameňáky, u hlavního vchodu udělali luxusní toalety, oplotili výběh pro lemura katu, protože volný pohyb lemura byl pro návštěvníky nebezpečný, přibyl velmi vzácný plaz (ale jméno vám nesdělím, protože bylo tak dlouhé a složité, že si ho nepamatují ani oni v Zoo), rozmnožili se zlatí tapíři z Číny, pokřtila se nová dětská knížka nazvaná Když má panda dovolenou.

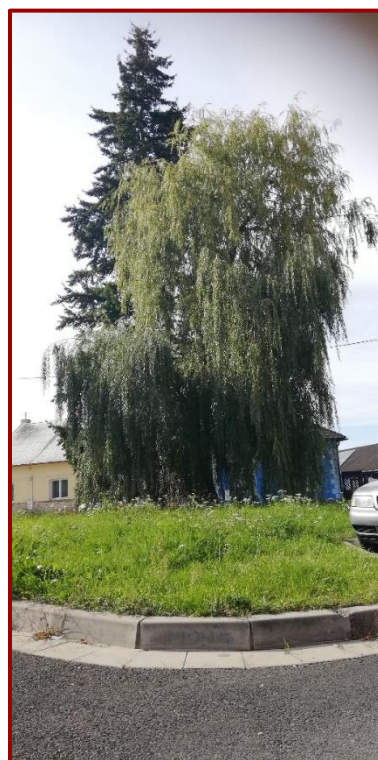
Poslechl jsem si přednášku o zvířatech, které se v Zoo narodila a jsou adoptována.

My, naše škola, adoptovala například lemura rákosového, ale to všichni ve škole vědí. 😊

Přednáška skončila a my jsme šli na prohlídku Zoo. Procházeli jsme pavilony s průvodcem, který nám vyprávěl o umístěných zvířatech, např. jak jsou stará, co žerou, odkud pocházejí a další informace. Byli jsme u lvů, šimpanzů, lemurů, hrochů, plazů, skoro všude, než jsme museli zpět na vlakové nádraží. Měli jsme trošku problém, protože jedna holčina z 1. stupně v Zoo ztratila telefon. Paní učitelka okamžitě volala na informace do Zoo a dozvěděla se, že telefon někdo našel. A nálezce byl tak skvělý, že nám ho pak přivezl na nádraží. Dalším zpestřením byla revize jízdenek v tramvaji, ale vše dobře dopadlo. 😊 Do Dobřan jsme přijeli chvíli po 20:00 hod. Byl to hezký den. (Lada Hessová, 9.A)

Adam Šinágl, 8.C: ZÁŘÍ (Dobřany měsíc po měsíci)

SENÁT

Senát – Horní sněmovna – jednání 16. 9. 2022

Přítomni: Jakub Vlažný, 6.A, Lukáš Hora, 6.B, Kryštof Holý, 7.A, Agáta Vozáková, 8.A, Tereza Vesecká, 8.B, Vojtěch Vydra, 8.C, Lada Hessová, 9.A, Hana Kučerová, 9.B, Josef Zíka, 9.C, Mgr. Viola Hampejsová, Mgr. Josef Rada, Mgr. Jaroslav Šedivý

Program:

1. Volby: Jednací řád byl schválen beze změn. Předsedkyní byla zvolena Lada Hessová, 9.A, místopředsdou Josef Zíka, 9.C.

2. Třídění odpadků – bude nadále pokračovat. Kontrolovat koše budou: Jakub Kroupa, 7.B, Jakub Vlažný, 6.A, a Agáta Vozáková, 8.A, ve spolupráci s Mgr. Alenou Boudovou a Mgr. Violou Hampejsovou. Informace budou ve škole na nástěnce. Plakáty zaktualizuje Josef Zíka, 9.C.

3. Školní zahrada – třídy si vyplejí své záhony do 30. 9. 2022, mohou si tam samozřejmě cokoli zasadit (podle výchozích pravidel). Služba třídy nebo určený třídní zahradník bude pečovat o záhon. Věnovat záhonu se může o velkých přestávkách, nebo s povolením učitele i v hodině. Kdyby se třída domluvila, že chtějí na záhon něco zasadit, musí spravedlivě vyřešit peníze.

4. Adopce – v zoo Plzeň pokračujeme v adopci rákosového, v Adopci na dálku pokračujeme v podpoře studia indického chlapce Ashwitha. Ve školním fondu máme nyní 11.623 Kč. Do června 2023 potřebujeme ještě cca 9.000 Kč. Můžeme přemýšlet o způsobu podpory (vánoční pečení, výrobky ze školní dílny, malování pohlednic ...) **5. Ptačí budky a krmítka na školní zahradě** – je třeba vyčistit ptačí budky a pravidelně dosypávat krmítka 1x či 2x týdně v době listopad 2022 – březen 2023. O to se budou starat Vojtěch Vydra, 8.C, Lukáš Hora, 6.B, a Kryštof Holý, 7.A, ve spolupráci s Mgr. Josefem Radou.

Rozhovor s panem školníkem Janem Hrachem

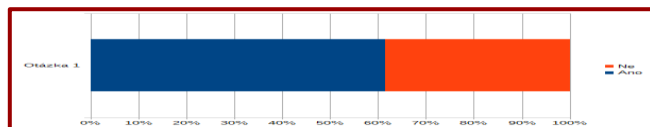
Co rád děláte ve volném čase? Spravuji gramofony. **Co vás těší u nás na škole?** Děti jsou tu docela hodné (některé). **Co vás naopak rozčiluje u nás na škole?** Nic. **Jakou jste vystudoval školu?** Základní. **Baví vás opravovat rozbité lavice?** Ne že mě to baví, ale spravit se to musí. **Chtěl byste dělat nějakou jinou práci?** Ne. **Bavilo vás v dětství skládat a rozkládat různé stavebnice?** Jo. **Byl jste školníkem i na jiných školách, popřípadě kde?** Jo, v Plzni na střední škole. **Dělal jste dříve i jinou práci a jakou?** Dělal, jezdil jsem na vysokozdvizném vozíku. **Máte děti?** Mám dvě. **Co byste nám řekl o svých dětech?** Mám dceru, ta už má dvě děti, takže už mám dvě vnoučata. Potom mám syna, ten má taky syna, takže už mám tři vnoučata. A bydlí hrozně daleko. **Jaké máte zlovyky?** Kouření. **Máte nějakého domácího mazlíčka?** Rybičky. **Jaké jídlo a pití je vaše nejoblíbenější?** Svíčková, řízek a pití ovocného Birellu. **Jaké oblečení nejraději nosíte?** Krafasy. (Veronika Hrbáčová, 7.C, a Eliška Boučková, 6.B)

Šestáci na 2. stupni

Anketa v 6. třídách dopadla zajímavě. Pokládal jsem 3 jednoduché otázky týkající se nástupu nových šestáků. Ne všichni šestáci se ankety zúčastnili, někteří dokonce ani neodpověděli na všechny otázky.

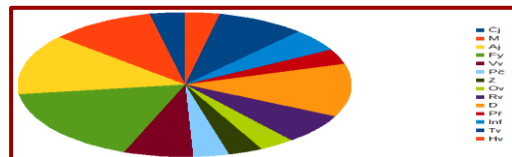
1. Těšil ses na 2. stupeň?

ANO odpovědělo 32, NE odpovědělo 20 respondentů.

2. Který předmět ze 6. ročníku tě nejvíce zajímá?

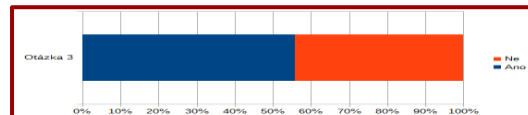
Čj - 2, M - 6, Aj - 8, Fy - 10, Vv - 4, Pč - 2, Z - 2, Ov - 2, D - 7, Rv - 4, Př - 2, Inf - 3, Tv - 5, Hv - 2

3. Vyhovuje ti, jak jste byli rozděleni do tříd?

ANO - 29 respondentů, NE - 23 respondentů

Zdá se, že ne každý se do školy těšil, naštěstí se větší části žáků líbí, jak jsou rozděleni do kolektivů. Zajímavé je, jak si předměty vedou v oblíbenosti. Děkuji všem, kteří se ankety zúčastnili. (Daniel Vimr, 6.B)

Příští jednání: v pátek 30. 9. 2022 v 11.35 hod. v ředitelně.

Zapsala: Hana Kučerová, 9.B

Jednání Senátu – Dolní sněmovny 20. 9. 2022

Přítomni: 4.A: Veronika Horová, Kateřina Pilařová; 4.B: Jan Vesecký, Melisa Dezort; 4.C: Eliška Soukupová, Linda Bursová; 4.D: Adéla Korotvičková, Valentýna Spurná; 5.A: Kristýna Netušilová, Lukáš Pezl; 5.B: Sára Hejduková, Štěpánka Valentová; 5.C: Václav Kule, Matyáš Růžička; 5.D: Jan Šulc; Mgr. Ivana Nazarovová, Mgr. Jaroslav Šedivý

Program:

1. Jednací řád – jednohlasně schválen

2. Volba předsedy a místopředsedy – předsedkyně – Kristýna Netušilová (10 hlasů), místopředsedkyně Štěpánka Valentová (navržena podle počtu hlasů při volbě předsedy – odsouhlaseno 17 hlasy, 1 hlas proti)

3. Určení garantů k předávání informací ve 2. a 3. ročníku

4. Adopce – z prodeje pohlednic na vernisáži Dobřanských pohledů získáno 2.389 Kč; v nadačním fondu na adopci indického chlapce a na adopci v ZOO lemura rákosového je aktuálně 11.623 Kč; p. ředitel přečetl zprávu o indickém chlapci a poslal senátorům fotografii

5. Návrhy na činnost DKS – výroba pohledů a jejich prodej na vernisáži DP, Veselý den – 31. 3., Den vědy, Květinový den 12. 5., Den šílených účesů, Den domácích mazlíčků, Uklidme Dobřany – duben. Další návrhy prodiskutovat ve třídách.

Příští jednání: 11. 10. 2022

Zapsaly: Kristýna Netušilová,

Mgr. Ivana Nazarovová

Zábava ve škole

Dne 22. 9. 2022 přijely do třídy 6.B Aneta a Marie z Johan Centra. Johan Centrum nabízí hodně zábavy, kurzů a přehlídek. Jedná se o organizaci, která je zaměřená na současné umění a vzdělávání. S Anetou a Marií jsme strávili dvě hodiny. Napřed jsme házeli rybky (plácnutí rukama při posílání) po kruhu a napříč kruhem. Potom jsme se pohybovali po třídě různými rychlostmi na škále 1-5, vyráželi jsme na povel start, na štronzo jsme zastavovali. Také jsme tvořili posádky po dvojicích, trojicích a pěticích... Pak jsme ještě dělali hodně věcí a nejzajímavější byla práce ve skupinách, při které jsme se spojili rukama a posouvali provaz bez rukou. A nakonec jsme si povídali o naší posádce, tj. o naší třídě. Návštěvu z Johan centra jsem si užil a mohu Johan centrum doporučit všem, kteří mají rádi hodně zábavy. (Daniel Topinka, 6.B)

Naši devátáci vylétli z hnízda

Blížil se konec školního roku, 29. 6. 2022. 1, 2, 3 ... a je to tady, další loučení s devátáky. Strašně rychle celých devět let uteklo. Proslov k devátákům od našeho pana starosty Martina Sobotky, paní Jaroslavy Umnerové a pana ředitele Jaroslava Šedivého byly nádherné a doladily tu úžasnou atmosféru, která zde vládla.

Nadešel také čas na předávání školních cen. Jako první byli vyhlášeni panem zástupcem Vladislavem Kouřilem nejlepší žáci. Jako první z děvčat byla Anička Umnerová, druhá Adéla Kabátová a krásné třetí místo si vysloužila Štěpánka Machová. Z kluků byl na prvním místě Jakub Kraffer, na druhém místě Pavel Žížkovský a třetí místo obsadil Robert Šimůnek. Další ocenění byla za reprezentace školy ve sportu a tato ocenění dostali Tomáš Holeček a Anička Umnerová. Možná se budete divit, ale hodnocena byla i práce pro Senát a Podlavičnick. Poslední hromadné setkání s devátáky bylo zakončeno poděkováním třídním učitelkám našich skvělých devátáků. Za sebe musím žákům pogratulovat, že úspěšně zakončili své čtyři roky na druhém stupni. To byla úžasná léta s devátáky, že jo. (Štěpánka Optlová, 7.C, a Anděla Zimmerová, 7.B)

Devátáci na nových školách I.

Michal Dudy: Chybí ti naše škola? Stará škola mi nechybí, chybí mi některé učitelky. Na jakou střední školu chodíš? Chodím na SOU stavební na Borech. Kdyby ses mohl znovu rozhodnout, vybral by sis jinou školu? Jinou školu bych si nevybral, jsem spokojený. Jaký předmět je pro tebe nejtěžší? Nejtěžší je chemie. A jaký je zase nejlehčí? Nejlehčí tělocvik. Je systém učení na střední škole jiný než na základní škole? Čím se liší? Učení u nás je jednodušší. A liší se tím, že je to u nás volnější a nehorší se to tak. Na co by se měli učitelé základní školy zaměřit? Učitelé na základní škole by si měli uvědomit, že jste taky lidé a mohli by být vstřícnější. Co tě nejvíce nebaví na střední škole? Na škole mě nebaví zbytečné hádky s kantory. Jaká je největší změna na střední škole? Největší změna na nové škole je příjemnost učitelů.

Lucie Škudrnová: Chybí ti naše škola? Nechybí. Na jakou střední školu chodíš? Na Nerudovku. Kdyby ses mohla znovu rozhodnout, vybrala by sis jinou školu? Ne. Jaký předmět je pro tebe nejtěžší? Chemie. A jaký je zase nejlehčí? Technika administrativy. Je systém učení na střední škole jiný než na základní škole? Čím se liší? Ano, liší, chovají se k nám více dospěle. Na co by se měli učitelé základní školy zaměřit? Aby to děti více bavilo. Co tě nejvíce nebaví na střední škole? Zatím nic. Jaká je největší změna na střední škole? Dojíždění a méně času.

Marie Tomášková: Chybí ti naše škola? Dalo by se říct, že ano. Na základní škole to bylo mnohem lehčí a při hodinách jsem se nemusela tak intenzivně soustředit, abych látku pochopila a zapsala. Co mi ale nejvíce chybí, jsou ti lidi. Jak učitelé, tak spolužáci. Na jakou střední školu chodíš? Chodím na Střední zdravotnickou školu v Plzni, obor zdravotnické lyceum. Kdyby ses mohla znovu rozhodnout, vybrala by sis jinou školu? Na to nemohu úplně odpovědět. Učivo tam je náročné a občas si tam všichni říkáme, že jsme měli jít na popeláře a že půjdeme kdyžtak pracovat do Tesca. Jde o to, že jsem se rozhodla tam studovat a teď ten prvotní šok musím překonat a najet na tu vlnu středoškolského systému. Jaký předmět je pro tebe nejtěžší a naopak nejlehčí? Nejtěžší je asi latina. Je to úplně něco jiného, a abychom pochopili ten jazyk, musíme se naučit všechny ty pojmy v řečtině. Tyto dva jazyky totiž spolu úzce souvisí. A nejlehčí bude asi předmět Výchova ke zdraví. Je systém učení na střední škole jiný než na základní škole? Popřípadě čím se liší? Určitě je to jiné. V jedné hodině něco probereme, druhou zopakujeme a třetí už píšeme. Všechno je to moc rychlé a náročné. Co tě nejvíce nebaví na škole? Jedním slovem schody. Na naší škole nemá nikdo vlastní třídu, a tak musí cestovat. Nejhorší je, když z nultého patra musíte dojít až do čtvrtého. Jaká je největší změna na střední škole? Všechno. Probrání samotné látky, výklad učitelů, vykáni. To si pak připadáte dost staře, i když je vám šestnáct. Všechno je to změna, protože je to větší skok než přejít z prvního stupně na druhý. Je to nová etapa vašeho života a musíte se s tím poprat.

Klárka Sýkorová: Chybí ti naše škola? Ano, moje stará škola mi chybí. Na jakou střední školu chodíš? Chodím na Církevní ZŠ a SŠ Plzeň (CIS Plzeň). Kdyby ses mohla znovu rozhodnout, vybrala by sis jinou školu? Nevybrala bych si jinou školu. Jaký předmět je pro tebe nejtěžší? Pro mě je zatím nejtěžším předmětem psychologie. A jaký je zase nejlehčí? A naopak nejlehčí je TSC (terapie v sociální činnosti). Je systém učení na střední škole jiný než na základní škole? Čím se liší? Ano, systém učení na střední škole je jiný než na základní. Je to hlavně o samostatnosti, ale i o vyučujících. Na co by se měli učitelé základní školy zaměřit? Učitelé na základních školách by se měli zaměřit na svém vystupování a na předávání své látky žákům. Co tě nejvíce nebaví na střední škole? Vybrala jsem si obor, který mě baví. Jen dojíždění je občas nepříjemné. Jaká je největší změna na střední škole? Musíte být více zodpovědní a samostatní. Přeji všem letošním devátákům, ať se dostanou na vysněné školy, který je snad budou bavit, jako mě baví ta moje.

Dominik Silovský: Chybí ti naše škola? Je jasný, že mi chybí, protože tam člověk chodil čtyři roky a byl svým způsobem už na tu školu zvyklý a najednou se ocitne na nové škole, kde má nové učitele, předměty, spolužáky a celkově je to velká změna. Ale člověk si musí na novou školu zvyknout a mělo by se každému na nové škole líbit. Na jakou střední školu chodíš? Na Střední průmyslovou školu strojnickou a Střední odbornou školu profesora Švejcara na obor Ekonomika a podnikání ve strojírenství. Kdyby ses mohl znovu rozhodnout, vybral by sis jinou školu? Asi ne, upřímně se mi ulevilo, když jsem přihlášku vyplnil a věděl, že to mám rozhodnuté. I když mi další měsíce běhalo hlavou, jestli to bylo správné rozhodnutí, ale to člověk neví nikdy. Ale už si myslím, že to bylo dobré rozhodnutí, zatím se mi na škole líbí a máme ve třídě i dobrý kolektiv. Jaký předmět je pro tebe nejtěžší a jaký zase nejlehčí? Zatím je pro mě nejtěžší předmět PEK, což je psaní všemi deseti na počítači, a zatím mi to vůbec nejde a ani mě to nebaví, takže to bude pro mě těžký předmět. Zatím je pro mě nejlehčí dějepis, protože z něj už hodně vím díky paní učitelce Hlaváčové a díky paní učitelce Fialové jsem vstupní test z matematiky napsal za jedna. Je systém učení na střední škole jiný než na základní škole? Čím se liší? Je jiný, protože se tam nedostávají skoro domácí úkoly a je tam ústní zkoušení, které se mi moc nelíbí a asi se i to tempo učení bude zrychlovat. A jak kteří učitelé, ale někteří mají pocit, že jsme se toho na základce moc nenaučili nebo špatně naučili, takže mají potřebu všechny ty věci doučit. Na co by se měli učitelé základní školy zaměřit? Myslím, že to množství, co učí, stačí a nemuseli by se na nic extra zaměřovat, ale to záleží na učitelích, jak chce učit. Myslím si, že z naší základky jsme vyšli dobře připraveni. Co tě nejvíce nebaví na střední škole? Moc mě nebaví němčina, i když mi vždycky šla a měl jsem z ní dobré známky. Ale prostě mně se ten jazyk nějak celkově nelíbí a postupem mě nebude bavit to učení doma. Jaká je největší změna na střední škole? No těch změn je hodně. Za prvé změna prostředí, velikost školy, je to obrovská škola a ze začátku se tam člověk ztrácí. Velkou změnou je dojíždění, nenechat si ujet autobus. Pak je taky změna, že hodně odpadá hodiny, alespoň si může člověk občas přispát a taky, že jsou tam volné hodiny. Ještě jednou takovou změnou je jídlo ve školní jídelně, které není nic moc, oproti ní je naše jídelna v Dobřanech pětihvězdičková.

Děkuji vám za oslovení, psal jsem do Podlavičnicku moc rád a bavilo mě to, a tak přeji vám, ať vám to psaní jde, a všem, co se letos budou rozhodovat, kam na střední školu, šťastnou volbu. (Iveta Korotvičková a Lucie Uzlová, 8.C)

ŠLOVICKÝ VRCH

Dne 13. září jsme se vydali celá třída 3. A na Šlovický vrch. Prováděl nás tam pan Peksa. V kalužích jsme našli plno zajímavých zvířátek, například kuňku žlutobřichou nebo listonoha a žabronožku. Exmoorští koně mají rádi trávu, různé rostliny nebo keřiky.

Anna B. 3. A

Zaujali mě vodní šneci okružáci.

Jáchym 3. A

Došli jsme až na vyhlídkovou mohylu a dívali se do krajiny.

Jirka 3. A.

HÝBEJTE SE!

Zažili jsme tři náборы na sportovní aktivity: taneční, step a hokejbal. Při stepu mě velice zaujalo, že pokročilí stepaři stepují dvě hodiny denně. Já, i když na step nechodím, tak si myslím, že se jim to předvádění moc povedlo.

Adél L. 5. A

KLÁŠTER TEPLÁ

Na exkurzi v klášteře jsme zkusili psát kurentem. Měli jsme možnost si prohlédnout, jak dřív vypadala třída. V kostele jsme viděli krásné varhany, na které zahrál Matyáš z naší třídy.

Jirka 3. A

HOUBY

Hříby, klouzci a tak dál, co podzim přinesl nám. Houby krásné, dobré jsou, pohladí dušičku mou. Houby oku lahodí.

Mají krásné kloboučky, přivítají pavoučky, spousty krásných barviček, ochutná rád červíček, to nám ale nevadí.

Krásné jedlé houbičky mají hnědé hlavičky. A ty houby jedovaté mají hlavy puntikaté. Atlas nám vždy poradí.

Gabriela 5. C

PLAVÁNÍ

Dnes jsme byli s třídou poprvé na plavání. O prázdninách jsem se naučil plavat, proto jsem ve druhé skupině. V bazénu byla trochu studená voda. Když se budu snažit, můžu se dostat do první skupiny.

Ondra 3. A

PUTOVÁNÍ ZA SV. VÁCLAVEM

Ve 3. B měli projekt o patronu naší země sv. Václavovi. Žáci se seznámili s jeho životem, vyráběli koně, erby, Svatováclavskou korunu, počítali příklady na toto téma. Došlo i na houby václavky. Všichni si to moc užili.

KOUZLA V INFOCETRU

Začátkem září byla třída 3.B na výstavě kouzel a iluzí v infocentru. Žáci si užili krásnou interaktivní výstavu, vyzkoušeli různé triky a optické klamy na vlastní kůži.

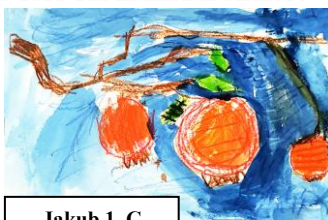
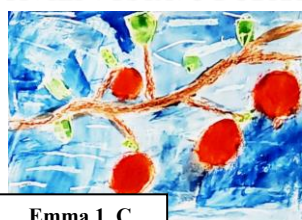
Dojmy žáků:

Anička: Mě se líbilo úplně všechno.

Matěj: Nejlepší byly sirkolamy.

Hugo: Líbil se mi krasohled a optické klamy s vodou.

PRVNÁCI TRADIČNĚ NAVŠTÍVILI VÝSTAVU DOBŘANSKÝCH ZAHRÁDKÁŘŮ.

CO BAVÍ PRVNÁČKY?

Učit se, matematika, výtvarka, přestávky, svačina, tělocvik, čeština, pracovní činnosti (zatím všechno) 😊.

Teri, Jirka 3. A

SENÁT V ZOO PLZEŇ

22. září vybraní žáci z naší školy navštívili zoologickou zahradu v Plzni. Uvítal nás pan ředitel, který nám poděkoval za sponzorování zvířat. Nejprve jsme se šli podívat k tučňákům, kde jsme se rozdělili do několika skupin. Naše skupina zavítala do tropického pavilonu. Zaujalo nás, že taipan menší nevstříkuje při uštknutí do těla moc jedu, protože ho má uštknutí do toxický. Dozvěděli jsme se, že šimpanz je čtyřikrát silnější než dospělý člověk. Zajímalo nás ale i to, že plameňák je růžový díky karotenu v potravě. U lvů se

nám nejvíc líbila mláďata. Naše škola sponzoruje lemura rákosového a k lemurům jsme šli pozorovat zrovna jeho. Také jsme viděli křečka, který se nám líbil, protože se chtěl prokousat ze zoo.

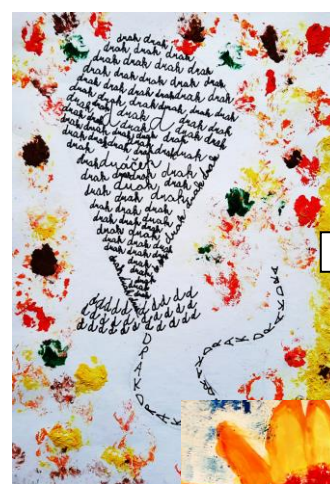
Tomáš 4. D

Neuvěříte tomu, ale ztratila jsem tam telefon. Našel ho jeden pán, který byl také kmotrem. Přivezl nám ho na Chodské náměstí až z druhého konce Plzně. Moc vám děkuji, neznámý pane.

Kristýna 5. A

PRVNÁCI POZNÁVALI ŠKOLU S TYGRÍKEM DRÁPKEM.

Anna H. 3. A

PERLIČKY Z NAŠICH LAVIC

➤ Anglicky zima - zimní

Vymýšlíme příbuzná slova (5. B):

➤ Předmyslíš, umyslíš a pak to řekneš.

➤ Pytlář šije pytle z pytlaviny.

Štěpa 3. A

Ohlédnutí se za létem:

Chyťte kapra!

O prázdninách jsem byl na příměstském rybářském táboře. Vedoucí byli dva, Karel Ryšavý a David Šmůla, kteří jsou také vedoucími rybářského kroužku v Dobřanech. Rybářský tábor začal v pondělí 18. 7. 2022. Sešli jsme se na náměstí u kašny, kde jsme se scházeli celý týden. Potom nás odvezl autobus na rybník ležící u silnice, která vede na silnici E53 směr Plzeň. Tam jsme si dali oběd a byli jsme tam do tří hodin odpoledne. Za těch pár hodin jsme si stihli vyzkoušet lov na plavanou (tedy lov se splávkem) a lov na těžko (tedy lov s těžkým krmítkem), pak si pro nás přijel autobus a odvezl nás zpět na náměstí a tam jsme se rozešli. V úterý 19. 7. jsme měli sraz opět na náměstí. Jeli jsme autobusem do Vstíže na Nový rybník. Tam vedoucí postavili stan a pak jsme šli chytat. Docela to tam bralo. Dali jsme si oběd a potom i svačinu a večeři. Naplánováno jsme měli noční chytání a pak jsme šli spát. Další dny jsme měli bojovku a dělali různé věci. Třeba jsme jeli na raftu na řece Radbuze. Na tom raftu jsme jeli z Dobřan do Plzně. Tábor se mi velice líbil. Zažil jsem hodně dobrodružství, na která budu dlouho vzpomínat. Mohu ho doporučit všem, kteří rádi rybaří. (Daniel Topinka, 6.B)

Na pláži v Bakio a nejen tam

O letošních prázdninách jsem podruhé navštívil Španělsko. Je to krásná a velká země a psát o ní by vydalo na dlouhý článek, skoro knihu. Já vás chci seznámit se zajímavým městem, které jsem navštívil a rozhodně bych ho doporučil vidět.

Bakio leží při severním okraji Španělska, konkrétně Baskicka, má něco přes 2.500 obyvatel a pyšní se nádhernou pláží. Protože tu dost často fouká vítr, je to ideální místo k surfování. V okolí je nádherná hornatá krajina, a právě kombinace přímořské polohy a hor tvoří speciální mikroklima, ve kterém tu pěstují jedinečné víno - txakoli (čakoli), na které jsou náležitě pyšní. Však tu také má vlastní muzeum, kde se můžete seznámit s jeho historií a výrobou. Dospělí můžou absolvovat i degustaci. Turisticky vyhledávanou zajímavostí je i kostel San Juan de Gaztelugatxe (san chuan de gastelugače), který stojí na stejnojmenném skalnatém ostrůvku. S pevninou je spojen kamenným mostem a vede k němu celkem 241 schodů. Na cestu k němu se můžete vydat až po předchozí rezervaci, která je ovšem zadarmo. Rezervace na určitý den a hodinu má sloužit hlavně k tomu, aby se na cestě nehromadilo mnoho návštěvníků. Vycházka trvá asi 1,5 hodiny (a stejná doba zpět), protože je kopcovitá. Stojí však za to. Bakio má velmi dobré spojení autobusem Bizkaibus s hlavním městem Baskicka Bilbaem. Za necelých 40 minut vystoupíte v centru velkoměsta Bilbao, které velikostí a počtem obyvatel může připomínat Prahu. Ale o něm třeba někdy příště. (Daniel Vimr, 6.B)

Putování do míst, kde se cítíte volní

Mám jeden typ na bezvadnou dovolenou. Pokud se chcete jet někam odreagovat, tím dobrým místem je Baška Voda v Chorvatsku. Zde si vybere snad každý, od lidí, kteří rádi cestují se psy, až k lidem, co moc nemají v oblíbenosti plavky. Je tu spousta hotelů, apartmánů, mobile domů, a dokonce i místo na kempování. Je zde velmi pohodová atmosféra, milí lidé a nekonečně dlouhý betonový chodník při moři na několikakilometrové procházce. Spousta venkovních kaváren, restaurací, kde můžete ochutnat od běžných jídel až po místní speciality. A to vše s výhledem na moře. A když se otočíte, tak uvidíte největší pohoří Makarské riviéry - Biokovo. (Andrea Sýkorová, 8.C)

Kráska jižních Čech

Zámek Hluboká nad Vltavou se nachází pár kilometrů od Českých Budějovic. Tento zámek jsem navštívila o prázdninách a musím říct, že to stálo za to. Když jsem ho poprvé uviděla, zaujal mě svým vzhledem. Na prohlídce jsem zjistila, že je to novogotický sloh. Já jsem byla na prohlídce, která se jmenovala Reprezentační pokoje. Nejvíce mě zaujala knihovna, kde se nachází něco okolo 12.000 knih. Na prohlídce jsem slyšela o tom, jak naši předci vyrobili staré talíře a my dodnes nevíme techniku výroby. To mě také hodně zaujalo. Tento zámek kdysi patřil pánům z rodu Schwarzenbergů. Po prohlídce zámku si můžete prohlédnout okrasné zahrady a anglický park. Výlet se mi líbil, protože jsem se dozvěděla hodně nových věcí, a to si myslím, že nikdy neuškodí. A jestli vám nestačila prohlídka, můžete si zkusit střel z luku. (Adéla Jandečková, 6.B)

Běžím si pro lívance!

Baví vás běh? Rádi dostáváte ceny? A obzvlášť nějaké sladké? Tak to jste možná slyšeli o lívancovém běhu. Běhá se pravidelně na skautském ostrově. Letos se konal 3. 9. 2022 zároveň s Pohádkovým lesem. Vždy se běhají 3 délky drah. Jakou dráhu si zaběhnete, to je pouze na vás. Jsou to varianty: buď tam a zpátky po ostrově, nebo dvě kolečka kolem louky, a pak nejdelší trasa přes starý most na louku a odtud na betonovou lávku, kolem mlýna a zpět na ostrov. Dráhy vždy ohraničují "bójky". Tedy my - dospívající děcka budulínkovských maminek. Stojíme na louce, ukazujeme směr, kam mají závodníci běžet, a hlavně povzbuzujeme účastníky. A má to cenu! Občas na nás zbydou lívance. Jaké lívance? Jak jsem psala na začátku o tom sladkém, tak to jsem mluvila o lívancích. Každý, kdo totiž jakýmkoli způsobem překoná jednu z drah (klidně i dvě nebo všechny), si může u klubovny vyzvednout tácek naložený lívanci. A to není všechno. Když se zaregistrujete, můžete v tombole pak vyhrát buď poukázku na zmrzlinu, nebo sadu na výrobu lívanců. Jedni z výherců si dokonce poprvé přijeli zaběhat až z Valchy! Všichni se naštěstí nechali ochotně vyfotit, takže momentky z běhu si můžete také prohlédnout. Tyhle lívance jsou strašná mňamka. Doporučuji opravdu někdy přijít!!! (Kateřina Supová, 8.C)

Radvuzafest 2022

Celá tato akce se již v Dobřanech konala tradičně začátkem září, přesně 3. 9. 2022. Radvuzafest začal v 16:00 a skončil ve 23:00. Na náměstí byly stánky s jídlem, horolezecká stěna nebo také třeba malování na obličeji. První kapela byl Filip BRADA a hosté. Hráli různé české, ale i zahraniční oblíbené písně. Jejich vystoupení trvalo hodinu a následovalo předávání ocenění významným osobnostem města, u kterého jsem moc nedávala pozor, protože jsem hledala kamarádky. Dále od 17:30 byl revival Kabátů a to mě bavilo, protože jsem znala jejich písničky, ale potom od 19:45 byl Rambanbám a ten mě taky moc nebavil, protože jsem je neznala. Od 21:30 hrál X-COVER a to bylo nejlepší, protože hráli dobré zahraniční písničky. Celou akci jsem si ale užila a těším se na příští rok. (Tereza Straková, 8.C)

Tady žijí příběhy

Wattpad. Místo, kde příběhy žijí. Tak se Wattpad sám představuje. Zprvu mírumilovná aplikace plná úžasných a talentovaných lidí. Určitě. Je to tak, ne? No tak třetinově je to pravda. Na jednu stranu jsou tam opravdu dobří začínající nebo již zblhlí umělci. Pak jsou tam lidé, co dělají cringe a trapné věci schválně. Tak trochu trollové. No a pak jsou tam lidé, co nevědí, že to, co dělají, je tak trochu divné. Pak se ale dívejte z té druhé strany. Každý musí někde začínat. Takže i ta nejtalentovanější osoba někdy tvořila cringe. Občas dokonce můžete ten talent i vycítit. Jenže když zhrzená malá holka píše fanfikci (*fiktivní příběh hlavně o celebritách*) o svém oblíbeném youtuberovi, který udělal boy/girlfriend tag (*video s přítelem či přítelkyní*) a ona ho přece chtěla jen pro sebe, tak... Nedávám příklad na chlapci, protože nejsou tak časté, ale samozřejmě existují. Prosim. Než začnete něco psát, tak si to pořádně rozmyslete a pak ještě dvakrát. Pamatujte, že nebezpečí číhá úplně všude. Jakože FAKT VŠUDE! No nic, tak příště muraho!! (RWANDŠTINA). (Kateřina Supová, 8.C)

Jediná šance

Milí čtenáři, vítám vás u své pravidelné rubriky o knihách. Ráda bych vám tento rok představila několik knížek, které jsem přečetla a které se mi nějakým způsobem zavrtaly do srdce. Knižní série, o které budu teď psát, má v mém srdci místo, a navždy ho tam mít bude. Série se jmenuje Skleněný trůn a je dílem spisovatelky S. J. Maasové. Ráda bych řekla, že tuto autorku velice obdivuji. Naprosto se dokázala vcítit do postav, když je tvořila. Všechny jsou velice propracované, každá má svou minulost, svá tajemství a své sny a přání. Dále na ní obdivuji umění popsat prostředí tak, že stačí i malinká špetka fantazie a vy jeho obraz ihned vidíte v hlavě. Všechny sedm knih ze série mě bavilo, a i přesto, že každá má průměrně čtyři sta až pět set stránek, jsem se u čtení nikdy nenudila a nikdy mi příběh nepřišel zdouhavý a roztahavý. Sarah Janet Maasová je asi nejlepší autorka YA (young-adult) fantasy, od které jsem něco četla. Líbí se mi všechny její série, které také všude doporučuji, ale jsou spíše pro starší dívky. No, a teď když něco víte o sérii i o autorce, se asi můžete vrhnout na příběh, ne?

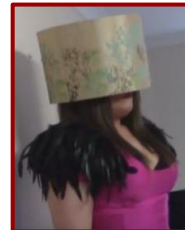
První kniha vypráví příběh Cealeny Sarothien, nejlepší nájemné vražedkyně z celého Adarlanu a přilehlých zemí. Ovšem i ti nejlepší dělají chyby. Cealena se nechala chytit a už rok otročí v solných dolech, Endovieru. Když jednoho dne dokončí svou práci, nedovedou ji strážci do její cely, nýbrž do velké síně, kde se setkává s korunním princem Adarlanu, Dorianem Havilliardem. Princ pro ni má jistou nabídku. Jeho otec pořádá turnaj nejlepších bojovníků z nejlepších. Jestliže Cealena v turnaji zvítězí, bude několik let sloužit jako králova bojovnice. A pak ji čeká svoboda. Turnaj byl její jedinou šancí, její jedinou jízdenkou zpět do života. Dokáže se ale vrátit do ulic města, kde jí tolik ublížili? Co se stane, kývne-li vražedkyně na princovu nabídku? Jaké úkoly ji v turnaji čekají? Poruší někdo pravidlo, že jeden účastník turnaje nesmí vztáhnout ruku na druhého? (Šárka Bardounová, 8.A)

Co se vlastně stalo? aneb dodatek ke Skleněnému trůnu

Pokud si někdo z vás pamatuje, psala jsem loni o knihách, které mě zaujaly anotací, obálkou nebo to byly knihy od mých oblíbených autorů, které jsem ještě nečetla. No, jednu knihu si ze seznamu mohu odškrtnout-Krvavé ostří od S. J. Maasové. Kniha vypráví o nájemné vražedkyni Cealene Sarothien, nájemném vrahovi Samu Cortlandovi, o dobrodružstvích, které spolu zažívají a o tom, jak se sblížili nehezké události. Celkem si o Cealene a Samovi můžeme přečíst pět povídek, které se odehrávají pár let před začátkem Skleněného trůnu. Mezi mé oblíbené patří *Vražedkyně a poušť*, která nám ukazuje, jak odvaha posiluje vůli člověka, a že když člověk věří, dokáže téměř cokoliv. No a má nejoblíbenější povídka je *Vražedkyně a říše*, která nám říká, že člověk musí být ostražitý i ve chvílích, kdy nečeká žádnou léčku. A že rychlá pomsta není vždy řešení. A také, že láska dokáže pořádně zatemnit mysl. (Šárka Bardounová, 8.A)

Závislosti: Už jste někdy jedli molitanovou náplň z gauče?

Pod pojmem závislosti si asi každý představí tu na alkoholu, drogách či cigaretách. Samozřejmě, toto jsou totiž ty nejčastější. Běžně se s nimi setkáváme. Pak tu jsou ale i jiné, například jste určitě nevěděli, že existuje závislost na jezení molitanové náplně z gauče, chlupů zvířat či kamení. Ale to zdaleka nejsou ty nejzajímavější. Co třeba žena závislá na předstírání, že je kus nábytku. Představte si, že přijдете domů a tam vedle televize stojí žena se stínítkem na hlavě předstírající lampu. Bohužel jednou předstírala pračku, točila s hlavou tak dlouho, až utrpěla vážná zranění. Proto i takto směšné věci mohou být i nebezpečné. Nebo třeba paní, která je závislá na koupání se v bělidle. Jelikož je bělidlo jedovaté, také to není úplně bezpečné. Takových lidí s nejpodivnějšími závislostmi je více a většinou za svou závislost ani nemohou. V dalších dílech si spolu rozvedeme tyto, ale i spoustu jiných závislostí. (na pokračování; Iveta Korotvičková, 8.C)

The Truman show

Děj tohoto filmu z roku 1998 se odehrává na uměle vytvořeném ostrově v záhadném městečku. Toto záhadné městečko obývají fiktivní rodiny herců, které předstírají běžný život lidí. V celém tomto zvláštním městečku je přes 5.000 kamer. Ale proč tohle všechno? Muž, který tento ostrov vytvořil, měl jistý plán, jak pobavit lidi. Plán spočíval v tom, že na ostrově plném herců bude od dětství žít muž, naše hlavní postava, Truman Burbank a bude si myslet, že je to opravdový život v opravdovém světě. Jelikož byly všude ve městě a na ostrově kamery, byl každý okamžik Trumanova života přenášen do televize. Jen si to představte! On tam žije normální život a vůbec netuší, že je hlavním účinkujícím nějaké show! Režisér show se snaží Trumanova na ostrově udržet, takže když chtěl Truman odjet lodí, stala se nehoda a loď se potopila. Chtěl letět letadlem, ale viděl plakát s hořícím letadlem, který ho odradil. Chtěl odjet autobusem, ale autobus měl rozbitý motor. Chtěl jet autem, ale vybuchla elektrárna na ostrově. Truman neodjížděl, přestože to moc chtěl. On odjížděl kvůli jedné holce, kterou měl opravdu rád... Ta holka se mu snažila říct, že to vše je lež! A že toto neexistuje! Že je jen hlavním showmanem, že je jen zábava pro lidi... Jak to všechno ale skončí? Odjede Truman? Přejde na to, že jeho život byla jen show? (Amy Renzi, 6.B, ilustrovala Evelína Spurná, 8.A)

Nemoci kolem nás: Už toho cukru bylo dost!

Máte předsudky? Třeba, třeba o diabetes (cukrovce)? *Za to si může sama, jedla jsi moc cukru.* Věřte nebo ne, i s tímto názorem jsem se setkala. Vzhledem k tomu, že cukrovku má každý dvanáctý Čech, pojďme si o ní něco říct. Celkem zoufalé. Jistě, můžete ji SPUSTIT tím, že kouříte, moc pijete, moc nesportujete a jste obézní. Samotné diabetes ale jen tak z cukru chytit nemůžete. Ani z popelnic nebo z kašlání. Jak mi kdysi tvrdil jeden kluk. Jak tedy? To záleží na typu cukrovky. Nejčastější je 2. typ vznikající v dospělosti. V tomhle případě tělo inzulin přirozeně vyrábí, ale nereaguje na něj. Tím cukr v krvi neklesá a zůstává. Pokud jde o 1. typ, ten má zhruba 7% diabetiků a objevuje se hlavně u dětí, ale i dospělých, o příčinách jejího vzniku moc nevíme. Víme ale, že imunitní systém, který normálně bojuje proti škodlivým bakteriím a virům, začne napadat slinivkově buňky produkující inzulin. Produkce inzulinu se tak dost sníží nebo úplně zastaví. Cukr tedy, místo aby se dostával do buněk, zůstává v krvi. Inzulin se pak musí píchat ručně. Jsou na to takové injekce – pera anebo pumpy. Dále dostanete senzor, který vám měří hladinu cukru v krvi, a tu načtete díky speciální čtečce. Tam máte hodnotu a šipku. Hodnota je jasná, prostě kolik tam toho cukru máte, a šipka ukazuje

směr, kam by ta hladina měla jít. Normální hodnota je 5-8. Podle toho si třeba jen vezmete sušenku nebo se napijete koly. Tyto děti také třeba mají ve škole povolený mobil. :D **Nefér to není.** Dítě, které má nějaký větší problém, co se týče diabetes, musí svůj problém neprodleně vyřešit. A rodiče mohou pomoci. Takže zkuste svoji pubertu držet na uzdě, alespoň co se týče nemoci. Děkuji. (na pokračování; Kateřina Supová, 8.C)

Bezva nápoj: Smoothie je moc fajn, protože je zdravé a zároveň vás zasytí. Proto přidávám jeden fajn recept. Nachystejte si: 1 kiwi, 6 jahod, 1 banán, 1 hrnek vody. Oloupejte kiwi a nakrájejte ho na menší kousky, jahody odstopkujte a opláchněte, banán vyjměte ze slupky. Ingredience vložte do smoothie mixéru a umixujte do hladka. Dobrou chuť. 😊 (Adéla Janděčková, 6.B)

Recept na domácí housky

Připravíme si: 500 g hladké mouky, 270 ml vody, 5 lžíc oleje, droždí, špetka soli, špetka cukru, 1 vajíčko na potření. Do mísy nalijeme vodu a olej, do tekutiny přesejeme mouku, přidáme droždí, sůl, cukr. Suroviny smícháme a vytvoříme těsto. Těsto dáme na teplé místo, aby dobře vykynulo. Rozehřejeme troubu a zase ji vypneme. Zatím si udělám tvary housiček, potřeme je vajíčkem a dáme je na plech do rozehřáté trouby. Chvilku počkáme a pak troubu zapneme a začneme housičky péct. Pečeme, dokud nebudou housičky dozlátova. (Agáta Čížková, 7.B)

Příběh na pokračování: Všichni jsme zrádci

Až z velkého města zbyde jen popel a prach, dívka s borovicovými očima přinese útočníkům strach. Bojovat bude do posledního dechu, dokud nespočine na koberečku z mechu. Válku svou vyhraje, nepřátele své porazí, a tak třeště se, každý, kdo proti ní vyrazí. Však vrah dívky, jenž její královskou krev prolíje, dalšího východu slunce se nedomluví.

Kapitola jedna: Zlodějka

Povzddechla jsem si. Voda, která mi uvolnila bolavé svaly, už dávno vychladla. Vonné oleje vyprchaly, svíčky okolo lázně téměř dohořely. Zvedla jsem se tak prudce, že voda zašplouchala. Vystoupila jsem na měkký kobereček, do kterého se mi hned zabořily prsty. Utřela jsem se hedvábným ručníkem a začala se oblékat. Ukradené vínové šaty mi dokonale padly. Mám skvělý odhad. Došla jsem k toaletnímu stolku a otáčela se před zrcadlem. Obdivovala jsem své nově nabarvené, uhlově černé vlasy. Od přírody byly bílé jako sníh, a to pro mě jako zlodějkou bylo příliš nápadné. A tak jednou za dva týdny chodím sem, abych se pořádně opláchl vodou s mýdlem a oleji a abych si nechala nabarvit vlasy. Ozvalo se zaťukání na dveře a já popadla dýku, kterou jsem si před koupelí odložila na stolek. „Kdo to je?“ zavolala jsem.

„To jsem jen já, slečno. Mohu už jít vypustit vanu?“

„Jistě, pojdte dál,“ řekla jsem a schovala dýku za záda.

„Koupel byla příjemná?“ zeptala se žena v pracovních šatech, která se na mě neustále smála.

„Velice. A ty vlasy se moc povedly. Je to nádherné.“ Žena sklonila hlavu na znak díky a nervózně si zastrčila pramen hnědých kadeří za ucho. Když vypustila vanu a opláchl ji, zaplatila jsem jí a rozloučila se. Vyšla jsem na nejrušnější ulici v Rethanu a otřásla se. Na to, že jaro už bylo v půlce, bylo pořád dost chladno. Jestli mám přežít tyhle studené večery a noci, musím ukrást něco teplejšího než elegantní, i když praktické šaty. Zvon na nedaleké věži začal odbíjet osmou hodinu večerní, lampáři pomalu rozsvěcovali lampy. Vydala jsem se směrem na náměstí. Je tam nejvíce lidí, stačí do někoho, samozřejmě omylem, narazit, a jsem o několik stříbrných bohatší.

Náměstí v Rethanu bylo velmi rušné, protože zde probíhaly světoznámé trhy. Vzduch prosycovaly vůně čerstvého pečiva, ovoce a uzeného masa. Začaly se mi sbíhat sliny. Obcházel jsem stánky a kochala se věcmi, na které jsem neměla peníze. Zatím. Málem jsem zakopla, když jsem to ucítila. Borůvky a sladké těsto, mé nejoblíbenější jídlo. Zakručelo mi v žaludku. Došla jsem ke stánku, ze kterého se linula ta neodolatelná vůně a uviděla malé pocukrované taštičky. Byly moc drahé a málo bych se z nich najedla. Smutně jsem zavrtěla hlavou. Šla jsem raději dál. Zastavila jsem se u stánku s noží.

„Lisan!“ vítal mě rozzářený mladý majitel. Často jsem navštěvovala jeho dílnu a zkoušela různé nože a dýky, než je prodával. Vlastně jsem pro něj tak trochu pracovala. Zkoušela jsem, zda jsou dýky správně vyvážené, jestli je jilec správně vytvarovaný a jestli čepel není příliš tenká. Ty, které zkouškou neprošly, jsem si mohla nechat. Nikdy se mě na nic neptal, a já mu za to bylo vděčná. Věděl, že jsem po smrti matky žila sama v ulicích Rethanu, protože otec matku opustil ještě před mým narozením. Také věděl, že mi za práci pro něj neplatí tolik, abych pokryla své výdaje, věděl, že si přivydělávám jinak. Ale jak říkám, na nic se neptal.

Přejela jsem prstem po čepeli jedné dýky. „Jsou nádherné,“ zašeptala jsem. „To jsou,“ odpověděl. Pak se na chvíli podíval někam za mě. „Lisan, všiml jsem si, že tě někdo pozoruje. Neznám ho. Dávaj si pozor, až budeš pracovat.“ Mrkl na mě. Přesně věděl, čím se živím. „Děkuji, budu.“ Pak jsem na něj kývla a vydala se k dalšímu stánku. Děkala jsem, že si prohlížím předražené šátky z ciziny, ale po očku jsem pozorovala toho černovlasého mladíka. Také předstíral, že si prohlíží zboží, které ho jistě nezajímalo. Zvědavost mě donutila odejít z náměstí. Chtěla jsem zjistit, jestli se vydá za mnou. Nepletla jsem se. Jakmile jsem se dostala do postranní uličky, doběhl mě. „Promiňte mi tu troullost, slečno, ale... Chtěl jsem se zeptat, jestli byste se se mnou nechtěla projít?“ zeptal se mě. Přemohla jsem nutkání vyvalit oči. Beze slova jsem přikývla a vykročila. Nabídl mi rámě a já se do něj zavěsila. „Všiml jsem si, že se zajímáte o dýky,“ nadhodil. Měl příjemný hluboký hlas.

„Ano, ten prodávác je můj známý. Občas mu pomáhám.“ Nějakým způsobem se nám povedlo konverzovat. Chvilí o zbraních, chvilí o jídle, přičemž mi opět zakručelo v žaludku.

„Vy máte hlad, ehm...“ usmál se na mě nejistě.

„Lisan. Říkejte mi Lisan, prosím. A ano, mám. Ještě jsem nevečeřela,“ oplatila jsem mu váhavě úsměv.

„No, je nejvyšší čas.“ Zavedl mě do nejbližší krčmy a pozval mě na jídlo. Snažila jsem se odmítnout, ale mladík, Rhen, se nedal. „Trvám na tom,“ řekl a pokrčil rameny. Usmála jsem se a už asi potřetí mu poděkovala. Hostinský donesl pití a já se omluvila, že si musím odskočit. Když jsem se vrátila, seděl Rhen na svém místě a něčemu se usmíval. „Copak?“ zeptala jsem se. Jen zavrtěl hlavou a něco zamumlal. „Na zdraví,“ řekla jsem a zvedla hrnek k ústům. Čaj měl trochu zvláštní chuť, ale zahřál. Po několika doušcích jsem hrnek postavila na stůl. Pak se mi zatočila hlava. Chytila jsem se za čelo a zavřela oči. „Jsi v pořádku, Lisan?“ zeptal se ustaraně Rhen. Přikývla jsem, a při tom pohybu se se mnou svět zatočil. Mou tvář políbila chladná podlaha. „Omlouvám se, slečně se nejspíš udělalo zle. Vezmu ji domů,“ řekl odněkud z dálky Rhen. Snažila jsem se vstát, ale to už mě zvedaly jeho pevné paže. Vyšel z krčmy a nějakou dobu mě nesl v náručí. Vždyť ani neví, kde je to místo, kterému říkám domov! Když jsem uslyšela zařehotání koní a cizí mužské hlasy, došlo mi, že vůbec neměl v plánu vzít mě domů... (Šárka Bardounová, 8.A, ilustrace Evelína Spurná, 8.A)

Podlavičník - časopis pro lidi školou povinné, začátečníky i pokročilé. Vydává Základní škola Dobřany, příspěvková organizace, tř. 1. máje 618, 334 41, tel. 602 658 066, e-mail: jufs@email.cz. Redakce: redakční kroužek pod vedením Mgr. Michaely Hlaváčové: 6.B: Daniel Vimr, Eliška Boušková, Adéla Janděčková, Amy Renzi, Daniel Topinka; 7.B: Agáta Čížková, Anděla Zimmerová; 7.C: Veronika Hrbáčová, Štěpánka Optlová; 8.A: Šárka Bardounová, Evelína Spurná; 8.C: Adam Šinágl, Katka Supová, Iveta Korotvičková, Lucie Uzlová, Andrea Sýkorová. Koordínátorka příspěvatele z 1. stupně: Mgr. Alena Formánková. E-Podlavičník - internetová verze na www.zsdoobran.cz. Mgr. Jana Fialová. Editace: Mgr. Jaroslav Šedivý a Mgr. Alena Formánková. Časopis tiskne a sponzorsky podporuje: Prima Press s.r.o., Vstří 162. Časopis č. 1/22/23 předán k tisku 15. 10. 2022. Veškeré příspěvky, dotazy, soutěžní listky a inzeráty předávejte redaktorům časopisu.